

Ed.

406. Frumvarp til laga

um breyting á lögum nr. 27 13. jan. 1938, um váttryggingarfélög fyrir vélbáta.

(Eftir 2. umr. í Ed.)

1. gr.

- a. Orðin „opna eða“ í 1. málsgr. 3. gr. laganna falli burt.
- b. 3. málsgr. sömu lagagr. skal orða svo:

Heimilt er þó félögum þessum að taka skip til váttryggingar allt að 250 smál. brúttó að stærð (sbr. þó 5. gr.), en ávallt skal leita samþykkis Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum, áður en skip, sem er yfir 70 smál. brúttó að stærð, er tekið í tryggingu, og skal ákveða iðgjöld fyrir þau í samráði við Samábyrgðina.

- c. Á eftir sömu lagagr. koma tvær nýjar málsgr.:

1. Heimilt er félögunum að taka opna vélbáta til váttryggingar, að fengnu samþykki Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum.
2. Einnig er félögunum heimilt að váttryggja afla og veiðarfæri, ef um algerðan skipstapa er að ræða.

2. gr.

Í stað orðanna „skal þá félag það ... og tekur um leið við áhættunni“ í 13. gr. laganna kemur: skal skipseigandi þá þegar í stað flytja trygginguna í félag þess umdæmis, er skipið flyzt í. Þegar flutningur tryggingarinnar hefur farið fram, ber félag það, er skipið flyzt frá, ekki áhættu vegna hins flutta skips, en er skylt að endurgreiða skipseiganda það váttryggingargjald, sem hann hefur ofgreitt, miðað við flutningsdag. Þó fellur endurgreiðsla niður, ef skipseigandi vanrækir flutning tryggingarinnar.

3. gr.

Aftan við 14. gr. laganna bætist ný málsgr., er hljóðar svo:

Tjónbætur greiðast samkvæmt mati á tjóninu, nema aðgerðarkostnaður verði lægri en matið. Þá skal greiða tjónið samkvæmt viðgerðarreikningi.

4. gr.

Stafliðir 15. gr. laganna verða 5, svo hljóðandi:

a. 6 rúmlesta eða minni	200 kr.
b. 6—12 rúmlesta	300 —
c. 12—20 rúmlesta	400 —
d. 20—30 rúmlesta	500 —
e. yfir 30 rúmlesta	700 —

5. gr.

Aftan við 22. gr. laganna bætist ný málsgr., er hljóðar svo:

Ef skip er að staðaldri notað til einhvers, sem er óviðkomandi fiskveiðum, er tjón, sem það veður eða hlýtur, því aðeins bótaskyld, að váttryggjandi hafi samþykkt notkunina.

6. gr.

- a. Í stað „10%“ í niðurlagi fyrri málsg. 23. gr. laganna kemur: 25%.
- b. Á eftir orðunum „af stjórn hlutaðeigandi félags“ í síðari málsg. sömu lagagr. kemur: ef bæði skipin eru tryggð hjá sama félagi, ella af stjórn Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum.

7. gr.

Aðra málsg. 25. gr. laganna skal orða svo:

Bætur fyrir tjón á opnum vélbáti skal greiða samkvæmt sömu reglu sem um aðra vélbáta, ef báturinn ferst algerlega eða er dæmdur ónýtur eða óbætanlegur af skoðunarmönnum félagsins, en hálfar ella.

8. gr.

- a. 3. málsg. 31. gr. laganna orðist svo:
Vátryggingarfélag hefur lögveð í skipi fyrir skoðunarkostnaði og eins árs vátryggingariðgjaldi.
- b. Aftan við sömu lagagr. bætist ný málsg., svo hljóðandi:
Nú leikur vafi á, hvaða vátryggingarfélagi ber að vátryggja skip, og sker þá Samábyrgð Íslands á fiskiskipum úr þeim ágreiningi.

9. gr.

Drjár fyrstu málsg. 33. gr. laganna skal orða svo:

Ágreining milli félags og skipseiganda má leggja í gerð. Í gerðardóminn kveður hvor málsaðili einn mann, en héraðsdómari í því héraði, þar sem félagið á heima, eða fulltrúi hans, skal vera oddamaður, enda séu þeir á engan hátt við málið riðnir. Sé svo, skipar atvinnumálaráðherra oddamann.

Ágreining milli félaga, sem endurtryggja hjá Samábyrgð Íslands á fiskiskipum, og milli félaganna og Samábyrgðarinnar, skal leggja í gerð á sama hátt, en þá skipar atvinnumálaráðherra oddamann gerðardómsins, og skal það vera einn af dómurum hæstaréttar.

Gerðardómur í ágreiningsmáli félags og skipseiganda skal háður þar, sem félagið á lögheimili, en sé ágreiningurinn milli tveggja félaga, eða milli félags og Samábyrgðarinnar, skal gerðardómurinn háður í Reykjavík.

10. gr.

Fyrir „3 ár“ í ákvæði til bráðabirgða komi: 6 ár.

11. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi felld lög nr. 34 12. júní 1939, um breyting á lögum nr. 27 13. jan. 1938, um vátryggingarfélög fyrir vélbáta, og lög nr. 82 7. maí 1940, um breyting á sömu lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Meðan núverandi ófriður helzt, mega félögin stríðstryggja skip þau, er þau hafa í sjóvátryggingu. Áhættan skal skiptast milli félaganna og Samábyrgðar Íslands á fiskiskipum eftir sömu hlutföllum og áhættan við sjóvátryggingarnar. Að öðru leyti skulu tryggingar þessar fara eftir þeim reglum, sem Samábyrgðin setur.